

ZŠ ŘEVNICE, ŠKOLNÍ 600

Zdravím všechny příznivce našeho Zpravodaje,

sice ještě pár dní potrvá, než odložíme zimní bundy a Pavel ze sedmičky začne nosit krátké kalhoty, přesto už je jaro na spadnutí. Cítím to také proto, že mám najednou větší chuť do práce, skleslost odešla spolu s ranní tmou, prostě zase se pomalu vrací radost ze života, jako by se vyklubala z jarního skorovelikonočního vajíčka. Nebo možná také proto, že do jarních prázdnin zbývá už jen slepičí krok. Na zahrádkách už se nám začínají klubat sněženky a třeba se vyklube i nová tráva okolo školy, protože jsme po ní přestali dupat.

Nemůžu si pomoci, vždycky s jarem si vzpomenu na jednoho ze svých oblíbených spisovatelů, na Karla Čapka. Jak ten vám uměl psát o jaru – kam se na něj hrabu: ...*“vzete, že únor je doba nebezpečná, která zahradníka ohrožuje holomrazy, sluncem, vlhkem, suchem a větry; tento nejkratší měsíc, tento záprtek mezi měsíci, tento měsíc nedonošený, přestupný a vůbec nesolidní, vyniká nad všechny ostatní svými potměšilými záludí; mějte se před ním na pozoru. Ve dne loudí na keřích pupence a v noci je spálí; jednou rukou nám lahodí a druhou nám luská pod nosem.“*.....*“sezónní práce v únoru je honění prvních známek jara. Zahradník nedá na prvního chrousta nebo motýla, který obyčejně v novinách zahajuje jaro; předně o žádné chrousty vůbec nestojí, a za druhé takový první motýl je obyčejně poslední od loňska, který zapomněl umřít.“* Potud Karel Čapek.

Neboli – na jaře se děje spousta věcí a něco se děje i uvnitř školy. Možná to tak nevnímáte (a o to šlo, abyste to pocítili co nejméně), jenže škola právě prochází částečnou rekonstrukcí, a to za plného provozu. Zdánlivě o nic nejde, ale přesto prosím vás všechny, abyste respektovali omezení pohybu v těsné blízkosti školy, rádi bychom se totiž v plném počtu dočkali i velkých prázdnin, a to bez úrazu. Ale k tomu nám musíte pomoci i vy.

Věřím (a přeju sobě i vám), že stejně dobře, jako se vám podařilo ukončit první polovinu školního roku, tak se přehoupnete přes druhou polovinu. Vlastně přes tu druhou, letos kratší polovinu.....co to povídám.....teď jsem se rázem ocitnul zase ve škole, kde nám pan učitel matematiky říkával:

„Neexistuje menší a větší polovina, kolikrát vám to mám opakovat. Vždycky se najde někdo, kdo mi tvrdí pořád stejný nesmysl. A to je proto, že větší polovina z vás pořád nedává pozor.“

Užívejte jaro!

Tomáš Řezníček

*Kováři, kováři, kovej mi šabličku,
já si s ní pojedu pro Ančičku. (lidová píseň z Čech)*

V prosinci se třída 3.C vydala do Nerudovy ulice v Řevnicích do kovárny uměleckého kováře pana Vratislava Hrubého. A jak se akce žákům líbila?

Markéta: Všichni jsme si mohli vyzkoušet na rozpáleném železe vykovat špičku. Některým se to povedlo, některým zas ne. Za tu krásnou podívanou jsme mu zazpívali písničku a ještě jsme si mohli kousky železa odnést. Prostě to bylo superžůžo dobrodružo.

Žanetka: Pan Hrubý nám ukázal osmikilové kladivo a železné podkovy.

Jarmila: A ukázal nám, jak se ková a jak všechny stroje v kovárně fungují. Měl tam kovadlinu, železo a prostě to, co pořádný umělecký kovář potřebuje.

Natálka: A měl tam malé i obří stroje.

Jan K.: A byly docela hlasité. A ten silný stroj, který zdrtil až 40 tun...

Anežka: Jak jsem viděla, musí to být pro kováře velká dřina.

Vašek: Bylo to dobré, až na to, že jsme mohli každý kovat jen jednou.

Dominik: Dobré bylo, jak se železo žhavilo ve výhni a pak se dalo chladit do vody.

Andrej: Potkali jsme věci, kterým jste neuvěřili.

Panu Hrubému děkujeme za milé přijetí a přejeme mu ať ho černé řemeslo ještě dlouho těší.

Žáci 3.C

Umělecký kovář pan Vratislav Hrubý

Vysílačky jako pedagogické pomůcky?!

Bojový úkol: procvičování vyjmenovaných slov.

V pátek 11. 1. se žáci a žákyně 3.A proměnili v tajné agenty. Měli za úkol najít tajné kódy, které byly rozmístěny na nepřátelském území (školní zahrada). Velitel výsadek jednotky přijímal instrukce vrchního velitele pomocí vysílačky a předával je ostatním členům výsadku. Před nalezením kódů museli agenti splnit tělocvičné úkoly, díky kterým se jim kód odkryl a byl přístupný. Po nalezení všech kódů se výsadky přesunuly zpět do mateřského hnízda (do třídy), kde rozluštily nalezené kódy. Dvěma skupinám se podařilo misi splnit a byly odměněny speciálními agentskými bonbóny. Další dvě skupiny ještě musí na svých agentských schopnostech zapracovat.

Pavel Stolin

PROČ JE ÚNOR PRÁVĚ ÚNOR?

Tím, jak pojmenováváme jednotlivé měsíce, jsme ve světě poměrně jedineční. Vezměme si pro ilustraci třeba takový pátý měsíc roku: tomu se v angličtině říká *may*, v němčině *Mai* a ve slovenštině *máj*. V češtině jej však navzdory této široké shodě nazýváme *květen*. Ten přitom rozhodně není jediným měsícem, pro nějž se v češtině název, jenž se vymyká celosvětovému trendu. Buďme na tuto originalitu českého jazyka hrdí!

Rozhodně by však nebylo od věci, kdybychom také měli jasno v tom, jak české názvy měsíců vznikly. Pokud vás tedy zajímá, proč říkáme únoru *únor* nebo kde se vzalo slovo *prosinec*, čtěte dál.

Leden

Prvním měsícem v roce je *leden*. Jedná se o měsíc zimní, který máme spojený se sněhem, mrazem a samozřejmě také ledem. Název tohoto měsíce je odvozen právě od slova *led*.

Únor souvisí se slovesem *nořit*. Název vznikl na základě toho, že ve druhém měsíci začíná led pomalu tát a noří se do vody.

Březen

Slovo *březen* bylo odvozeno od podstatného jména *bříza*. Právě v březnu totiž břízy raší.

S *dubnem* je to velice podobné. I slovo *duben* je odvozeno od podstatného jména označujícího listnatý strom – v tomto případě jde samozřejmě o dub. Duben je zkrátka měsícem rašení dubů.

Květen získal svůj název podle toho, že se jedná o označení měsíce, v němž se příroda probouzí a dává to najevo mnoha rozličnými květy.

Červen

Proč se červnu v češtině říká právě *červen*, není tak úplně jasné. Bádání přišla hned s několika vysvětleními:

- v tomto měsíci se lidé často setkávali s červy v ovoci
- pro tento měsíc je typická červená barva, kterou se vyznačuje celá řada dozrávajících plodů (třešně, višně, jahody, maliny...).

Červenec

Slovo *červenec* je motivováno stejně jako *červen*. I v tomto letním měsíci máme všude kolem sebe červenou barvu. Naši předkové slova *červen* a *červenec* často zaměňovali, takže červen mohl klidně následovat po červenci a být sedmým měsícem v roce.

Osmý měsíc srpen získal v češtině svůj název podle *srpu*. Jedná se totiž o „srpný měsíc“, tedy měsíc žní. V tomto období se zkrátka sklízela úroda, což se dělalo právě srpem.

Září

Slovo *září* nevzniklo podle toho, že by v tomto měsíci nějak silně zářilo slunce. Všichni přece moc dobře víme, že v září už je po prázdninách a léto nám dává pomalu, ale jistě sbohem. Pojmenování vzniklo ze slovního spojení *za říje*. V tomto období totiž začíná být divoká zvěř v říji (někteří jeleni v září už zařijí, tj. Zařvou).

Říjen

Hlavním měsícem, kdy je zvěř v říji, je však říjen. A právě proto mu také říkáme tak, jak mu říkáme.

Listopad

V tomto případě je motivace zcela zřejmá. Listopad je typickým podzimním měsícem, a jak víme, na podzim padá listí ze stromů.

Prosinec

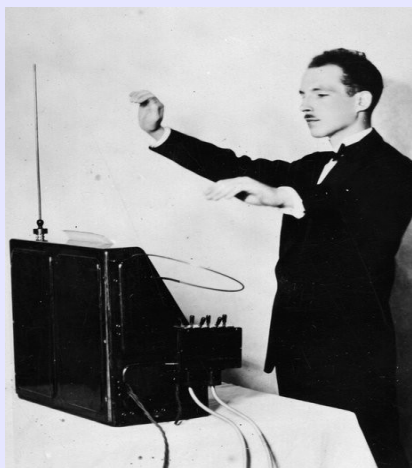
Poslední měsíc v roce se jmenuje *prosinec* nejspíše podle slovesa *prosinoti*, jehož významem bylo „problesknout, prosvítat“. Slunce totiž v této době probleskuje mezi mraky a také přichází zimní slunovrat, díky čemuž začínají být dny delší a světlejší. Lidé pak někdy název prosince dávají mylně do souvislosti i s prasaty (podle toho, že koncem roku se dělávalo hodně zabijaček) či se slovesem *prosit* (na základě souvislosti s vánočním koledováním). Jedná se však o fantazii nezasvěcených lidí.

Víte, jak se jmenuje nejstarší elektrický hudební nástroj světa?

Pokud nevíte, tak se můžete zeptat žáků ze tříd 6. A a 3.A, kteří by Vám odpověděli, že je to Theremin. V rámci předmětu hudební výchova si ho totiž mohli prohlédnout, poslechnout a dokonce si na něj i zahrát.

Jak tento hudební nástroj vypadá? Kdybyste ho viděli, pravděpodobně by vás svým vzhledem nijak zvlášť neuchvátil. V době svého vzniku, v roce 1920, to byla obyčejná dřevěná krabice ve

Theremin a jeho tvůrce L.S.Těrmen

tvaru kvádrů, ze které ze dvou stran čouhaly dráty. Spíš než hudební nástroj připomínal rádio. Možná i proto, že na principu rádiových vln funguje. Theremin drží ještě jedno prvenství. Kromě toho, že používal jako první ke svému fungování elektrický proud, také je to jediný hudební nástroj, kterého se při hraní vůbec nedotýkáte. Přesto hraje podle vašich přesných instrukcí a přesně tu melodii, kterou chcete. Jak je to možné?

Nyní je nejlepší chvíle pro představení tohoto výjimečného nástroje. Theremin (také těrmen, thereminvox, termenvox, aetherophon, etherophon, éterové vlny) je elektronický hudební nástroj, který vynalezl v roce 1920 Lev Sergejevič Těrmen, známý též jako Léon Theremin. Je to první hudební nástroj, na který se hraje, aniž by se ho hráč jakkoli dotýkal. Hra

na theremin je proto výjimečně náročná. Na druhou stranu velmi rozvíjí hudební sluch, představivost a koordinaci paží.

Theremin je tvořen dřevěnou skříní se dvěma anténami a je ovládán pouze pohybem paží, dlaní a prstů. Vzdálenost ruky od příslušné antény ovlivňuje vlastnost zvuku. Pravá ruka ovládá výšku tónu, levá jeho sílu. Zvuková barva thereminu je podobná zvuku smyčcových nástrojů nebo lidskému hlasu. U prvních nástrojů byla zvuková barva neměnná, u novějších nástrojů ji často lze regulovat a nástroje mají moderní design. Zvukový projev thereminu je velmi charakteristický, je pro něj typické glissando a vibráto. Staccato lze zahrát také, ale je to velmi obtížné.

Theremin se objevuje především v experimentální hudbě. Ve 2. pol. 20. stol. to byl oblíbený nástroj pro dokreslení filmové atmosféry v hororech a fantastických filmech. Ve vážné hudbě zaznívá např. ve skladbách Johna Cage či Bohuslava Martinů. V populární hudbě ho použila např. skupina Led Zeppelin (skladba Whole Lotta Love), Plastic People of the Universe či Jean Michael Jarre. Pokud se v televizi díváte na seriál Vraždy z Midsomeru, zaposlouchajte se do znělky seriálu. Ano, také tam je theremin slyšet. Mladší generace si možná vybaví úvodní melodii z počítačové hry The Legend of Zelda, kde theremin určitě poznáte. Pokud Vás tento hudební nástroj okouzlí, je dnes běžně k dostání v hudebních obchodech.

Zážitky z hraní na theremini jsou neomezené.

Hodně hezkých bzučivých hudebních zážitků přeje
Pavel Stolín

Anketa pro učitelský sbor naší školy

Kdybyste mohli mávnutím kouzelného proutku změnit jednu jedinou věc na naší škole, jaká by to byla? Může to být spojeno s žáky, učiteli, budovou, systémem výuky nebo čímkoliv jiným, co byste rádi změnili, doplnili či zlepšili.

Odpovědi:

Přála bych si, aby se všichni k sobě chovali respektujícím způsobem, a abych měla více vyučovacích hodin na vyvození, probrání a upevnění učiva. Na vyvození a opakování již tolik času nezbyvá. Dále bych si přála, abych mohla svým žákům dopřát více času na vyjádření svého názoru.

Přála bych si, aby žáky bavilo učení alespoň tak jako mě.

Jednoho běžného školního dne utírala paní uklízečka naší školy několikátou zaschlou louží vystříkaného mléka z okenních parapetů a ze země sbírala rozšlapané krabičky od Kravíků. Popisovala nechutný nepořádek, který jsme schopni téměř každodenně společně vyrobit například na toaletách. Toho dne ji práce fakt nebavila. Při úklidu toalet někdy dýchá přes oděv... Přitom *stačí, když si každý z nás svůj nepořádek uklidíme...*
Tuhle naši bezohlednost bych mávnutím kouzelného proutku změnila.

Kdybych měla možnost něco změnit, vrátila bych klasické zvonění, které signalizuje počátek a konec výuky.

Určitě bych vyměnil celou starou budovu za novou, neboť hezké, milé a příjemné prostředí má obrovsky pozitivní vliv na všechny, kteří se v něm pohybují, je totiž tak nějak přirozené se v hezkém prostředí hezky chovat a jde to (skoro) samo.

Já bych mávnutím proutku vyčarovala tělocvičnu a venkovní sportovní areál- (atletika)-□ □

Mám to složité, je jich několik.

Obohatit náš sbor o mužskou složku. (fajn muže, co by byli dětem dobrým vzorem)

BAZÉN!!!

Méně papírování, zápisů, výpisů, úpisů....

Ještě možná některým zvlášt' "veselým" žákům dopřát dva roky prázdnin.....

Aby se všichni k sobě chovali slušně a hezky a bylo nám tu všem spolu dobře.

Já bych si přála, aby byla mávnutím proutku dokončena přestavba a rekonstrukce pudy a kabinetu přírodopisu.

Když už bych měla ten kouzelný proutek, začala bych kouzelnými slovíčky. Hned při ranním vcházení do školní budovy si kolikrát sama sobě říkám dobré ráno a kupodivu neslyším žádnou ozvěnu, pouze zřím několik zaneprázdněných dětí s mobilními telefony. Musí zřejmě dohnat výpadek, který jim hrozí v prostorách školy. A to jsem vlastně již vyčerpala jednu jedinou věc, kterou bych s kouzelným proutkem změnila, protože kdyby se mi té ozvěny přeci jen dostalo, šlo by se mi do třídy určitě veseleji.
Děkujeme za odpovědi :-)